

Statement van Feike Sijbesma t.g.v. zijn verkiezing tot Alumnus van het Jaar van de Universiteit Utrecht op 27 maart 2017

Het is *niet* de grootste, *niet* de sterkste, *noch* de snelste die zal overleven. *Maar*, het is de “fittest”, degene die zich het beste kan aanpassen aan veranderende omstandigheden, die het meest succesvol zal zijn.

Deze wijze les, van Charles Darwin, heb ik geleerd tijdens mijn studie medische en moleculaire biologie aan de Universiteit Utrecht.

Een les die niet alleen van toepassing is op de natuur, de evolutie, maar ook op organisaties, zoals bedrijven, overheden én universiteiten, alsmede op je persoonlijke ontwikkeling. Zo heb ik dit toegepast op DSM, die zichzelf – meerdere male - heeft heruitgevonden. En eveneens ten aanzien van mijzelf en mijn eigen leiderschap.

Ooit begonnen in 1902 als de Nederlandse staatsmijnen, heeft DSM zich in de jaren zestig tot en met de jaren negentig, veranderd in één van de grootste bulkchemie bedrijven. In de afgelopen 10 á 20 jaar heeft DSM zich wederom getransformeerd, nu tot een op wetenschap en technologie gebaseerd bedrijf: Life Sciences en Materials Sciences, gericht op gezondheid, voeding en hoogwaardige materialen.

Dit komt tot uitdrukking in onze missie: “Creating brighter lives for people today and generations to come”. In het kort: Bright Science. Brighter Living.

DSM is vandaag het grootste nutrition- en voedingsmiddelen-ingredienten bedrijf ter wereld en ontwikkelt en maakt materialen die onze wereld duurzamer maken, onder andere gericht op nieuwe energiebronnen, zoals bio- en zonne-energie.

Bij DSM willen we, met onze competenties, voeding gezonder maken, honger verbannen, klimaatverandering keren, kortom: de wereld beter maken. Want ook dat is onze verantwoordelijkheden. Zorgen voor alle belanghebbenden, niet alleen onze aandeelhouders, ook onze klanten, en onze medewerkers en met name ook de samenleving als geheel.

De laatste 50 a 100 jaar hebben bedrijven meer impact gekregen en daarmee ook een bredere verantwoordelijkheid dan geld verdienen. Als veel impact niet gelijk opgaat met meer verantwoordelijkheidsgevoel dan ontstaat - naar mijn mening - een levensgevaarlijke situatie. Helaas kent de geschiedenis vele voorbeelden.

De economie draait immers niet om geld verdienen, daar is het niet voor uitgevonden. De economie is een distributie model van competenties en welvaart, begonnen met ruilhandel, om met zijn allen langdurig op deze planeet goed te kunnen leven. Geld is hierbij een middel, geen doel. Dat zijn we de laatste decennia misschien een beetje uit het oog verloren.

En dat is ook wat ik wil meegeven aan de huidige en volgende generaties studenten.....en docenten!. Trots op de Universiteit die al honderden jaren bestaat, uitkijkend naar het moment waarop je het begeerde diploma in ontvangst neemt, is dit geen eindpunt van leren en veranderen. Het is een startpunt van een

veranderingsreis die de rest van je leven zal duren. Vind jezelf en de organisatie waarvoor je werkt, steeds opnieuw uit. Wacht niet op je eigen kodak-moment, maak jezelf continue future-proof.

Ben jezelf bewust van de impact die je kan hebben en neem de verantwoordelijkheid die daarbij hoort. Allen in deze zaal zijn immers bevoorrecht.

Als er nog steeds elke 6 seconden....ergens in de wereld een kind sterft van de honger in de armen van de eigen moeder, ... omdat bijna 1 miljard mensen dagelijks honger hebben, is ons systeem dan succesvol? Is het dan gelukt?

Of is ons economisch systeem succesvol als we stap voor stap de planeet onleefbaar maken door klimaatverandering? Stel je voor dat we de energie transitie niet op tijd voor elkaar krijgen en we het CO2 probleem niet op tijd opgelost krijgen. Ja, stel je voor. Stel je voor – helaas al realiteit vandaag – dat miljoenen mensen moeten vluchten omdat ze in gebieden wonen, aangetast door klimaatverandering die zij zelf niet gecreëerd hebben. Is dan ons systeem succesvol? Is het dan gelukt?

Toen ik in 2000 in de Raad van Bestuur van DSM kwam, en later in 2007 bestuursvoorzitter werd, stelde ik mij dezelfde vraag. Hoe ga ik verantwoord om met mijn verantwoordelijkheden. En ik zei tegen mezelf: nooit wil ik me verschuilen achter de zin: “ach, ik kon moeilijk anders, ik zit ook maar vast in ons systeem...”.

Verantwoord om gaan met je verantwoordelijkheden. Want we willen toch allemaal dat onze economie, onze samenleving, wél succesvol is, wél lukt. En niemand kan toch succesvol zijn, of zichzelf zelfs succesvol noemen, in een wereld die faalt?

Dus laten we zorgen dat deze generatie, dat de studenten en docenten en wetenschappers hier in deze zaal, niet de grootste, niet snelste, niet de sterkste worden, maar volgens de Engelse betekenis de ‘fitste’ worden: zij die zichzelf en hun organisaties kunnen veranderen, met als drijfveer: to create brighter lives for people today and generations to come.